

i statskassen. Dette fænomen, at skattelettelser ikke fuldt ud skal finansieres med besparelser, kaldes for dynamiske effekter.

I nyere tid har vi oplevet, at en fjernelse af parfumeafgiften ikke kostede statskassen noget. Øget omsætning m.v. betød, at det tidligere provenu fra afgiften kom ind på anden vis.

Spørgsmålet om de dynamiske effekter diskuteres meget blandt økonomier. Særligt økonomier med et socialistisk eller socialdemokratisk udgangspunkt anerkender ikke de dynamiske effekter. De mener, staten skal styre befolkningens valg, skattebetaling og forbrug. Derfor ønsker de ikke et frit marked, hvor befolkningen gennem frivillige dispositioner kan leve et frit liv. Socialdemokratisk økonomi tager jo det udgangspunkt, at alle penge skal ligge i staten, og derefter kan politikere og embedsværk uddele tilskud til dem, der opfører sig politisk korrekt. **Fremskridtspartiet** ønsker et frit samfund med markedsøkonomi, hvor alle penge som udgangspunkt er hos befolkningen og virksomhederne, og hvor man kun opkræver skatter og afgifter i det omfang, det offentlige skal løse fællesopgaver. Med dette i erindring er der ikke noget at sige til, at regeringen afviser at tage hensyn til de dynamiske effekter i deres økonomiske politik.

Skattelettelser sætter fuld fart på befolkningen og de dynamiske effekter.

Skattelettelser sætter en god udvikling i gang.

- Når alle får mulighed for at tjene de første 60.000 kr. skattefrit, vil det give mulighed for øget forbrug.
- Forhøjelsen af den skattefrie bundgrænse til 60.000 kr. vil også betyde, at familier, der i dag modtager ydelser fra det offentlige, vil få en ekstra gevinst ved at arbejde.
- Øget forbrug giver flere job. Særligt i handel- og servicefagene vil der komme mange nye job, men også landbrug, fiskeri og industri vil opleve fremgang og nye job.
- Mange nye job giver faldende udgifter til arbejdsløse. Nye job giver mere velfærd for hver enkelt menneske og for hele samfundet.
- De lavere skatter giver større opsparing og flere investeringer i ny produktion.
- Flere investeringer giver nye virksomheder og moderne teknologi.
- Lavere skatter giver lavere lønkrav.
- Lavere lønudvikling og flere investeringer giver forbedret konkurrenceevne for vores vigtige eksporterhverv og god dansk konkurrence på hjemmemarkedet.
- Bedre konkurrenceevne giver nye job.
- En forbedret samfundsøkonomi giver plads til nedbringelse af den store statsgæld.
- Nedbringelse af statsgælden giver mulighed for lavere rente.
- Lavere rente giver flere investeringer og flere job og dermed færre udgifter til arbejdsløse.
- Færre udgifter til de arbejdsløse og bistandsmodtagerne giver plads i de offentlige budgetter til endnu flere skattelettelser.
- Flere skattelettelser vil betyde endnu mere vækst i dansk økonomi og dermed mere velfærd til os alle.

De dynamiske effekter ved at give erhvervslivet skattelettelser er måske endnu mere tydelige, eftersom selv små skattelettelser kan sætte en bølge af positiv udvikling i gang, hvor nye job og investeringer kommer i langt højere omfang end det beløb, skattelettelsen umiddelbart betyder.

8.1.3. Arbejdsmarkedsforhold:

Ifølge regeringens seneste skøn (Budgetredgørelse 3, fra oktober 1995) vurderes det, at ledigheden i 1996 vil blive på 260.000 personer (50.000 flere end i 1986!).

Ud fra en samlet vurdering kan det altså konstateres, at den såkaldt »aktive« arbejdsmarkedspolitik er mislykkedes; de mange foranstaltninger skaber ikke nye og varige arbejdspladser. Denne konklusion deles også af en stribe iagttagere af dansk arbejdsmarkedspolitik. Rapport på rapport fastslår, at regeringens politik er mangelfuld og langt fra tilstrækkelig. Senest har Vismændene i deres oktober 95-rapport kritiseret regeringens arbejdsmarkedspolitik. regeringen bliver ved med at hævde, at der bare skal uddannelse, orlov og aktivering til – men det hjælper ikke.